

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

El quartet del whisky

La trama. Glasgow, avui. Quatre delinqüents gairebé juvenils fan feines per a la comunitat fins que els surt l'oportunitat de robar un bocoi de whisky milionari.

La pel·lícula. Que coincideixin a la cartellera Costa Gavras (*El capital*) i Ken Loach, no és habitual. Cal celebrar-ho. Dos veterans lluitadors de quan el cinema tenia vocació políticament incorrecta. *La parte de los ángeles*, no obstant, és un *ken loach* atípic. Amb olors a sofregit de barri i d'higienes personals a precari, les aventures d'aquests quatre àngels caiguts al cul del sac social, s'obren amb pura vocació *british social realism* de quan la Thatcher.

I es remunten al temps de l'Ealing Studios anys 50, quan les comèdies tipus *El quinteto de la muerte* d'Alexander MacKendrick no miraven enrerer amb ira. És a dir, del melodrama social a la comèdia satírica. És el trajecte que recorre Ken Loach (Warwickshire, 1936) joiosament rejuenit. Perquè la comèdia melodramàtica que ens proposa, s'endinsa del Glasgow gris a l'Escòcia bucòlica, en territori de les gaèliques destil·leries del whisky de malta. Tot un brindis! Per moments s'esperaria que el rebel William Wallace-Mel Gibson-Braveheart tragués el morro per alguna cantonada de la pel·lícula. O posats a pitjor, l'Oriol Junqueiras amb faldilletes i tot castigant la gaita. Però Loach i el seu guio-

nista crònic Paul Laverty, ho eviten amb elegància. La cosa va d'un grup de perdularis amb ganes de sobreviure com sigui, trobar segones oportunitats i, si se'ls permet, formar, fins i tot, una (sagrada) família com cal. Tornem al títol: ¿quina és la part dels àngels? ¿Aquella part del barril de licor que s'escapa en fermentar i obrir-lo? O tot plegat ¿aquella ínfima part del pastís que es mereixen els pobres àngels caiguts (pel que sigui!) en desgràcia? La resposta, visionant el film en sa-

La parte de los ángeles

Director: Ken Loach.
Intèrprets: Gary Matland,
Paul Brannigan. Regne
Unit-França-Bèlgica-
Itàlia, 2012. 101'. Rambla
Lleida. 6 desembre.

la, Ferrer.

La imatge. Robbie, el líder del grup, tot degustant diferents whiskys i fent diana.

La frase. "Encara que vulguis canviar de vida, no et deixaran fer-ho", aboca el sogre a Robbie. És allò del missatge en negatiu. Lluny de la roba. I no parlo del ministre Wert: parlo de l'alcalde Bustos. O d'altres sota sentència.

La recomanació. Cinèfiles i cinèfils, ésclar, amb ganes de riure's del burgès diletant i de qui el vetlla.